

Våren är på väg

Redan i höstas ville jag kastrera Izzi. Det är klokare att satsa på att hennes dotter Olga har bättre modersegenskaper. Den ende veterinär som kan kastrera med sk flanksnitt i hela norrland var dock ledig under hösten så operationen blev inte av förrän nu i mars. Samtidigt passade jag på att låta ta bort några knölar från Miras mage. Det visade sig vara två fettknölar och en cancer tumör. Skönt att ha gjort bort operationerna. Nu mår katterna toppen.

Nedan några vårhälsningar om och från abygrabbarna Zesam, Harry, Tintin och Dante.

Kristin

Spjuvern Zesam

Webster kallas numera Zesam här hemma och har växt till sig en hel del, även om han fortfarande är en synnerligen charmig busunge.

Han kom snabbt och smidigt in i kattgruppen. Bästa kompisen är som väntat Olga. Hennes kullbror flyttade ju sent hemifrån så hon blev mycket glad över en ny lekkompis. De brottas och busar varje dag. Izzi tar inte lekinitiativ med Zesam, men är förvånadsvärt tålmodig med honom när han kommer farande med sina ninja-attacker.

Zesam fem månader ung.

Siri tolererar inte hårdhänt bus och har en mer moderlig inställning till Zesam. Hon putsar honom gärna och grundligt när han är lugn. Särskilt de stora öronen behöver rengöras ofta, tycker hon. Veterandamerna Mira och Nelly säger ifrån när Zesam blir för närgången. Än så länge är han en artig pojke och respekterar deras gränser. Vi får väl se hur det blir när han blir könsmodig...

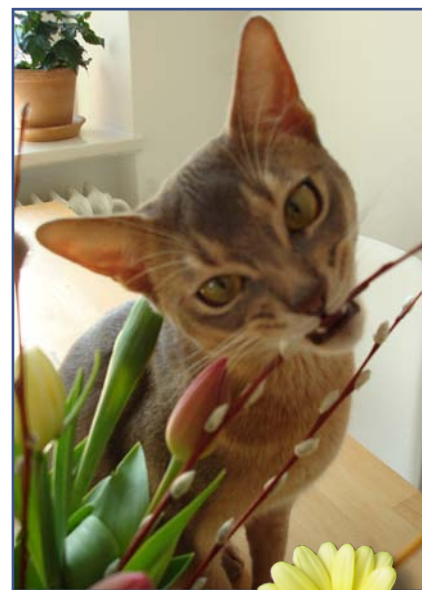
Zesam gillar att pilla ner leksaker i duschavloppet, sin hängmatta (ovan) och att mysa i mitt knä när jag sitter i tevesoffan. Han äter ALLT jag bjuder på, inkl avokado, rå potatis, rivna morötter och tomater.

Harry hälsar (via Linda)

Under påsken har vi haft några lediga dagar tillsammans med katterna. De blir verkligen extra mysiga när man ger dem mycket tid och som du ser så passade Harry på att smaka av påskblommorna!

Harry och Castor är som Helan och Halvan, de tycker så mycket om varandra och tar hand om varandra vilket är så kul att se. Allt som Harry provar vill Castor göra och tvärtom. Men Harrys små badrumstrick har Castor inte härmat. Harry tycker att det är väldigt roligt att ta bort gallret till duschavloppet och dricka vatten därifrån, när han inte dricker vatten ur någon vas eller ur kranen.

Harry blev kastrerad för en månad sedan – efter ett visst velande – men allt gick jättebra. Vi var ute på Bagarmossens djursjukhus och passade på att göra hälsokontroll samtidigt.

Detta informationsblad ges ut av S*Nekayahs abessinier, Kristin Stenmark i Umeå.
Nytt nummer kommer när intressant information har inkommit från
alla oss som har Nekayahskatter. Besök även www.kattkristin.se

Allting var bra och Harry charmade alla med sin "oskyldiga" uppsyn. Han är fortfarande lika busig och pigg som innan och inte har han gått upp i vikt heller. Han har däremot blivit mycket lik sin söta mamma!

Tintin i Timrå (Susanne)

Det är fantastiskt vad fort tiden går, Tintin är ett år idag (22 mars). Det är en riktig go kille det här. Han är ganska stor för att vara ett år. Jag vägrade honom häromdagen – 5 kg väger han. Tjock är han inte men han är muskulös och tung i kroppen, så att säga. Han har nog präglats av lurven Rambo. Tintin är ganska lugn och stilla för att vara aby med mina erfarenheter av abysar.

Imorgon är dock hans liv som ung herre slut, det skall bli till att kastreras imorgon. Jag hoppas det det går bra, man är alltid lite orolig då de skall sövas. Förra abyn jag kastrade fick en allergichock av sövningen. Han blev alldeles kall och öronen svullnade upp. Tursamt var väl att jag har jobbat inom vården så jag vet ungefär hur man får igång någon om man inte riktigt mår bra.

Det har varit en otrolig snörik vinter, vilket har inneburit att Rambo har tillbringat mesta tiden att sova. Tintin har väl lite motvilligt gått ut med mej korta stunder, snö är inget den här herren gillar. Han är lika tjurig

Tintin på promenad.

som förut, om inte mera nu. Är man ute och går med honom och han inte vill, så är det stopp. Jag brukar säga att det är som att rasta en verktygslåda då han lägger den sidan till – lika otypligt och tungt. Nu då det är varmare så sitter han ofta på balkongen och spanar över sina vilder, fåglar är spännande tycker den kanalen.

Ett par dagar senare:

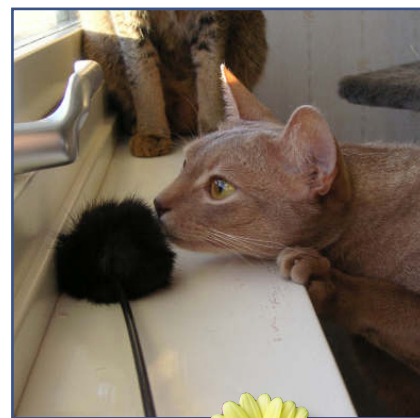
Allt har gått bra med missarna efter kastreringen. Huskatten Rambo var först att pigga på sig, redan efter två timmar i hemmet så var han hungrig och ville äta och det gick bra. Tintin har väl inte mått så bra. Han har kräcks ett par gånger idag men mår bättre ikväll, han har ätit lite också så det är ju bra. Min veterinär Yvonne tyckte att jag hade en sååå fin aby, det var länge sedan hon hade haft en aby på kliniken.

Dantes nya vippa (Linda)

Här kommer en påskhälsning från oss! Här är allt bara bra, vi börjar alla att få lite värkänslor. Dante förresten blivit beroende av en vippa.

Jag har nog ca sju olika och Dante har en stor favorit. När jag tar fram den förvandlas min lilla Dante till en blandning av självmordsbombare, kamikazepilot och pitbull. Utan tanke på sitt eget liv så ska han ha tag i den!

Han har ryckt den ur handen på mig flera gånger och när han får tag i den så vägrar han släppa. Han går omkring med den i munnen tills han hittar ett bra ställe att lägga sig och släppa taget. Det är en intensiv men också långsam lek. Jag har börjat med lite avvänjning och inhandlat två nya vippor som är godkända av honom och som alla kan leka samtidigt med. Vi tar bara en kort sväng ibland med supervippan för jag är lite rädd han ska få hjärtproblem...

SISTA ORDET

I år fick jag för första gången möjlighet att kastrera en honkatt med så kallad flanksnittsmetod.

Det innebär att veterinären istället för att gå in via buken gör ett liten snitt på kattens sida och tar bort äggstockar samt livmoder den vägen. Snittet sys med ett eller två stygn. Denna metod har klara fördelar för katten.

Izzi klättrade utan problem direkt upp på sin älsklingsstolpe när vi kom hem. Hon åt och uppförde sig normalt samma dag som hon hade opererats. Hon behövde ingen tratt eller halskrage.

Även för ägaren är flanksnitt utmärkt. Det är lätt att håll koll på att läkningen går som den ska och det är smidigt att komma åt ta bort

stygnen när det är dags.

Synd att svenska veterinärer inte får lära sig flanksnittstekniken. Möjligen kräver det större skicklighet? Helt klart är det dock bätte för katten så jag rekommenderar även andra att anlita vet Richard Bevan på Veterinärstationen i Vännäs.

Kristin